

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 389/2024
11.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „Perić Company“ доо Београд, чији је пуномоћник Милан Сучевић, адвокат у ..., против туженог „VML Energy“ доо Београд, чији је пуномоћник Милан Радоичић, адвокат у ..., ради проглашења извршења недопуштеним, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2897/23 од 07.11.2023. године, у седници одржаној 11.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2897/23 од 07.11.2023. године, као неоснована.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 4691/19 од 28.01.2020. године одбијен је тужбени захтев тужиоца да се прогласи да је извршење, одређено решењем о извршењу Привредног суда у Београду Иив 3393/17 од 14.06.2017. године и Записником о накнадној процени покретних ствари јавног извршитеља Драгане Стојков из ... Иив 640/2017 од 25.10.2017. године, недозвољено у односу на покретну ствар – багер „NEW HOLLAND E265B“ са две кашике, година производње 2008, С/Н Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 375.300,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2897/23 од 07.11.2023. године преиначена је првостепена пресуда Привредног суда у Београду тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да извршење, одређено решењем о извршењу Привредног суда у Београду Иив 3393/17 од 14.06.2017. године и записником о накнадној процени покретних ствари јавног извршитеља Драгане Стојков Иив 640/2017 од 25.10.2017. године, недозвољено у односу на покретну ствар – багер, ближе описан у изреци. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 750.000,00 динара и трошкове другостепеног поступка у износу од 492.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешне одлуке о трошковима парничног поступка.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог, у којој је оспорио ревизијске наводе и предложио да Врховни суд одбије ревизију.

Парничне странке су тражиле трошкове ревизијског поступка.

Испитујући другостепену пресуду у границама ревизијских навода, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Ревизија не може да се изјави због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се указује ревизијом туженог.

Према потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању, решењем о извршењу Привредног суда у Београду Иив 3393/17 од 14.06.2017. године дозвољено је извршење продајом покретних ствари извршног дужника „Euro Кор Group“ доо Рашка, по предлогу овде туженог „VML Energy“ доо Београд, као извршног повериоца. Записником о накнадној процени од 25.10.2017. године пописане су процењене ствари извршног дужника „Euro Кор Group“ доо Рашка и у Записнику је под тачком 28 наведена покретна ствар – багер „Newholland E265B“, који је процењен на износ од 4.800.000,00 динара. У Записнику о попису и процени од 06.10.2017. године такође је наведен предметни багер под редним број 14. Извршни дужник је рачуном од 17.03.2017. године фактурисао тужиоцу вредност машине багер „Newholland E265B“ у износу од 5.200.000,00 динара. Тужилац је имао потраживања према извршном дужнику фактурисана рачуном од 31.03.2017. године у износу од 119.011,20 динара и рачуном од 30.04.2016. године у износу од 11.069.100,00 динара. Оба рачуна су потписана и оверена печатима тужиоца и извршног дужника као дужника. Тужилац и извршни дужник „Euro Кор Group“ доо пребили су своја међусобна потраживања изјавом о компензацији од 24.08.2017. године за износ од 5.200.000,00 динара. На тај начин тужилац је измирио купопродајну цену багера извршном дужнику „Euro Кор Group“ доо. Рачун по коме је спроведена компензација је евидентиран у ПДВ евиденцији тужиоца и унет у пореску пријаву за наведени порески период. У ПДВ евиденцији тужиоца назначени су и рачуни од 30.04.2016. и 31.03.2017. године, по којима је тужилац имао потраживања према извршном дужнику „Euro Кор Group“ доо Рашка као свом дужнику и који су били предмет компензације. Записнике од 06.10.2017. године и 25.10.2017. године сачинио је АА, коме је извршитељ Драгана Војводић, раније Стојков, доделила предмет ради спровођења извршења. Из исказа наведеног сведока АА другостепени суд је утврдио да је сведок записнике сачинио унапред, по решењу о извршењу у коме су биле набројане покретне ствари, да се део покретних ствари налазио на градилиштима, али да он није добио списак машина које су на градилиштима, па је зато констатовао да су све машине у седишту туженог. Сведок се изјаснио да на покретне ствари, односно на предметни багер, није стављена ознака да је пописан из разлога што су ствари биле масне и прљаве па није могла да се стави самолепљива налепница. Фотографије о пописаним стварима не постоје јер је, према наводима јавног извршитеља, уништен диск, док фотографија коју је јавни извршитељ доставио у току поступка (а на којој се налази предметни багер), по изјашњењу сведока АА који је вршио попис, није сачињена у седишту извршног дужника. Из исказа сведока ББ, законског заступника извршног дужника у периоду када су састављени записници о попису и процени, другостепени суд је утврдио да

сведок АА није био у просторијама извршног дужника ни 06.10.2017. године, ни 25.10.2017. године, те да је управо овај сведок сачинио записник са списком машина годину дана пре било каквог спора између њега и туженог и предао га туженом, те да је на основу тог списка сачињен записник. Утврђено је да је спорни багер продат тужиоцу у марту 2017. године и да је предат тужиоцу тако што је натоварен на нисконосећу приколицу и одвезен у седиште тужиоца. Закључком јавног извршитеља Драгане Стојков од 19.07.2019. године наложено је овде тужиоцу као трећем лицу да преда извршном повериоцу, овде туженом, предметни багер под претњом принудног извршења. Тужилац је у извршном поступку који се води између туженог као извршног повериоца и привредног друштва „Euro Кор Group“ доо Рашка као извршног дужника поднео приговор трећег лица, тражећи да предметни багер буде изузет од извршења јер је у својини тужиоца на основу уговора о продаји, да је за багер платио цену и да се багер налази у његовој државини. Тврдњу да се налази у државини багера тужилац је изнео и у тужби поднетој 27.12.2017. године, а ту тврдњу тужени није оспорио. Спорно је било да ли се багер налазио у државини извршног дужника у време када су сачињени записник о попису и процени и записник о накнадној процени покретних ствари извршног дужника, те да ли је сходно томе тужилац постао власник багера.

Предмет тужбеног захтева је утврђење да је недозвољено извршење у односу на покретну ствар – багер, описан у изреци првостепене и другостепене пресуде.

Првостепени суд је становишта да тужилац није доказао право својине на предметном багеру, односно да није доказао да је стекао право својине на њему пре правноснажности решења о извршењу. Првостепени суд применом правила о терету доказивања утврђује да није доказана чињеница да је тужиоцу предат наведени багер у државину јер није наведен датум предаје багера тужиоцу. Првостепени суд сматра да се багер налазио код извршног дужника у време сачињавања записника о попису и процени покретних ствари од 06.10.2017. године, односно и након издавања рачуна тужиоцу и давања изјаве о компензацији од 24.08.2017. године, будући да је наведен у записнику који је потписан од стране извршног дужника. Како тужиоцу предметни багер није предат у државину пре правноснажности решења о извршењу, односно пре него што је решење о извршењу достављено извршном дужнику, првостепени суд сматра да не постоји начин стицања, те да тужилац није у смислу одредбе члана 34. Закона о основама својинскоправних односа стекао право својине на багеру. Првостепени суд не прихвата изјаву о компензацији од 24.08.2017. године јер је дата након правноснажности решења о извршењу па не производи правно дејство у смислу одредбе члана 19. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2089/20 од 30.03.2022. године преиначена је пресуда Привредног суда у Београду П 4691/19 од 28.01.2020. године тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца (за утврђење недопуштености извршења), а ова пресуда укинута је решењем Врховног касационог суда Прев 1185/2022 од 03.11.2022. године и предмет је враћен другостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку другостепени суд је отворио расправу, након чега је донео исту одлуку, односно преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев тужиоца и утврдио да је извршење одређено решењем о извршењу Привредног суда у Београду недозвољено у односу на предметни багер. Другостепени суд је оценом доказа и применом правила о терету доказивања утврдио да је предметни багер предат тужиоцу у време издавања рачуна, у марту 2017. године, те да је тужилац стекао својину на багеру пре правноснажности решења о извршењу 04.07.2017. године. Полазећи од тога да је неспоран правни основ тужиоца за стицање својине на багеру, на основу уговора о продаји, те да је тужилац исплатио купопродајну цену путем компензације и да му је багер предат, другостепени суд је утврдио да је тужилац у

смислу одредбе члана 34. Закона о основама својинскоправних односа стекао право својине на багеру које спречава извршење на тој покретној ствари.

Врховни суд је становишта да је другостепена одлука донета правилном применом материјалног права на потпуно и правилно утврђено чињенично стање.

Тужилац је у конкретном случају поднео тужбу ради утврђења да је недозвољено извршење на покретној ствари, на којој тужилац тврди да има право које спречава извршење, а то је право својине. Правилан је закључак другостепеног суда да је тужилац у овом поступку доказао да је стекао право својине на предметној покретној ствари – багеру и то пре правноснажности решења о извршењу на основу веродостојне исправе. Решење о извршењу ради наплате потраживања овде туженог као извршног повериоца донето је 14.06.2017. године, а постало правноснажно 04.07.2017. године. Тужилац је стекао предметни багер од извршног дужника на основу уговора о продаји у марту 2017. године када му је извршни дужник као купац испоставио рачун за багер у износу од 5.200.000,00 динара. Купопродајна цена за багер плаћена је компензацијом и то пребијањем потраживања које је тужилац имао према извршном дужнику по рачунима од 30.04.2016. године и 31.03.2017. године и потраживања извршног дужника према тужиоцу по основу купопродајне цене за багер у износу од 5.200.000,00 динара. Изјава о компензацији дата је 24.08.2017. године, а спроведена 30.08.2017. године. Пребијање у складу са одредбом члана 337. став 2. ЗОО настаје оног часа када су се стекли услови за то, а не у моменту давања изјаве о пребијању, па је у конкретном случају пребијање потраживања тужиоца и извршног дужника као продавца настало даном издавања рачуна 31.03.2017. године, односно доспелости потраживања по том рачуну. Стога је правилан закључак другостепеног суда да је тужилац стекао право својине на предметном багеру пре правноснажности решења о извршењу, те да нема места примени одредбе чл. 19 Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр.106/2015, 106/2016), према којој немају правно дејство акти правног или фактичког располагања предметом извршења од дана доношења решења о извршењу. Без утицаја је ревизијски навод туженог да је изјава о компензацији дата након правноснажности решења о извршењу јер је пребијање као начин измирења купопродајне цене извршено када су се потраживања срела, односно пре правноснажности решења о извршењу.

Другостепени суд је правилном применом правила о терету доказивања утврдио другу одлучну чињеницу за стицање права својине тужиоца на багеру, а то је да му је багер предат у државину пре доношења решења о извршењу, односно у марту 2017. године. Наиме, утврђено је да је записник о накнадној процени покретних ствари сачињен унапред на основу решења о извршењу у коме су покретне ствари биле набројане, да се део покретних ствари са списка налазио у седишту извршног дужника, а део на другим градилиштима, али како сведок АА, који је сачинио записнике, није добио списак конкретних машина које су на другим градилиштима, он је у записнику констатовао да су све машине у седишту туженог. Приликом вршења пописа и састављања записника, багер није фотографисан у седишту извршног дужника, нити је на њега стављена самолепљива налепница која се ставља на сваку пописану ствар. У току поступка приложена је фотографија багера на основу које се не може утврдити ни када, ни где је сачињена, при чему је сведок АА, који је вршио попис, на основу увида у фотографију констатовао да му се чини да није сачињена у седишту извршног дужника. Закључком јавног извршитеља Драгане Стојков ИИВ 645/17 од 15.07.2019. године наложено је овде тужиоцу као трећем лицу да по пријему закључка преда извршном повериоцу овде туженом спорни багер. Све наведене утврђене чињенице говоре у прилог правилности закључка другостепеног суда да се багер у време вршења пописа није налазио у поседу извршног дужника већ да је био у поседу тужиоца као купца багера. Тужилац је од момента подношења тужбе и у току целог поступка

тврдио да се налази у поседу багера, а тужени није изнео супротну тврдњу, да се багер налази у поседу извршног дужника. Околност да је у записнику о накнадној процени као јавној исправи констатовано да је предметни багер пописан у седишту извршног дужника представља обориву претпоставку, без обзира што је реч о јавној исправи. Правилно другостепени суд налази да је у складу са одредбом члана 238. став 3. ЗПП дозвољено доказивати да су у јавној исправи неистинито утврђене чињенице или да је исправа неправилно састављена. У конкретном случају утврђено је да су у јавној исправи неистинито утврђене чињенице, да је записник сачињен на основу унапред састављеног списка покретних ствари извршног дужника, те да не постоје конкретни писани трагови о томе да је багер заиста пописан у седишту извршног дужника. Како је утврђено да је тужилац пре правноснажности решења о извршењу стекао предметни багер на основу уговора о купопродаји исплатом купопродајне цене и предајом багера у државину, другостепени суд је правилном применом одредбе члана 34. Закона о основама својинскоправних односа утврдио да је стекао право својине на багеру и да то право спречава извршење на овој покретној ствари.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредбе члана 153. и 154. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни суд је одбио ревизију туженог као неосновану, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП и донео одлуку као у ставу првом изреке.

С обзиром да тужени није успео у ревизијском поступку одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка. Одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка за састав одговора на ревизију и за судску таксу на одговор, имајући у виду да одговор на ревизију не представља нужан трошак у смислу одредбе члана 411. став 2., у вези одредбе члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић